

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 13.3.2015 – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs v. National Exhibition Centre Limited

(Asia C-130/15)

(2015/C 190/02)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Vastapuoli: National Exhibition Centre Limited

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Tarkasteltaessa kuudennen arvonlisäverodirektiivin (jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY) ⁽¹⁾ 13 artiklan B kohdan d alakohdan 3 alakohdassa tarkoitettua arvonlisäverovapautusta, sellaisena kuin sitä on tulkittu tuomiossa Sparekassernes Datacenter v. Skatteministeriet (C-2/95, EU:C:1997:278), mitkä ovat asian kannalta merkitykselliset periaatteet, joita on sovellettava määritettäessä, onko palvelu sellainen, että ”[sillä] siirretään varoja ja aiheutetaan oikeudellisia ja taloudellisia muutoksia” mainitun tuomion 66 kohdassa tarkoitettulla tavalla? Erityisesti kysytään seuraavaa:
 - 1.1. Sovelletaanko vapautusta sellaiseen palveluun, kuten verovelvollisen käsiteltävässä asiassa suorittama palvelu, johon ei sisälly verovelvollisen suorittamaa veloitusta yhdeltä hallinnassaan olevalta tililtä ja vastaavaa hyvitystä toiselle verovelvollisen hallinnassa olevalle tilille vaan joka on varojen siirron toteutuessa synnä varojen siirtoon, jonka toteuttaa riippumaton rahoituslaitos?
 - 1.2. Jos maksu suoritetaan luotto- tai pankkikortilla, riippuuko vastaus kysymykseen 1.1 siitä, saako palveluntarjoaja itse lupakoodit suoraan kortinhaltijan pankista vai saako se nämä koodit vaihtoehtoisesti maksunvälittäjän pankista?
 - 1.3. Mitkä tekijät erottavat toisistaan a) palvelun, joka käsittää sellaisten taloudellisten tietojen toimittamisen, joita ilman maksua ei suoritettaisi mutta jotka eivät kuulu vapautuksen soveltamisalaan (kuten tuomiossa Nordea Pankki Suomi (C-350/10, EU:C:2011:532), ja b) tietojenkäsittelypalvelun, joka toiminnallisesti johtaa varojen siirtämiseen ja jonka unionin tuomioistuin (esimerkiksi SDC-tuomion 66 kohdassa) on katsonut voivan kuulua vapautuksen soveltamisalaan?

- 2) Mitä olennaisia periaatteita on sovellettava määritettäessä sitä, voidaananko palvelu, jollaista verovelvollinen on suorittanut käsiteltävässä asiassa, katsoa saamisten perimiseksi ja jättää siten kuudennen arvonlisäverodirektiivin 13 artiklan B kohdan d alakohdan 3 alakohdassa säädetyn vapautuksen soveltamisalan ulkopuolelle? Jos jollakin tietyllä maksutavalla (kuten pankki- tai luottokortilla) suoritettun maksun käsittely katsotaan tuomiossa *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs v. AXA UK plc* (C-175/09, EU:C:2010:646) sovellettujen periaatteiden mukaisesti saamisten perimiseksi tilanteessa, jossa kyseinen palvelu suoritetaan sille henkilölle, jolle maksu osoitetaan (eli henkilölle, joka vastaanottaa maksun), katsotaanko kyseinen palvelu saamisten perimiseksi myös tilanteessa, jossa kyseinen palvelu suoritetaan henkilölle, jolta maksu saadaan (eli maksavalle henkilölle)? Onko käsiteltävän asian kaltaisessa tilanteessa ylipäänsä kyse saamisista, jotka on tarkoitettu periiä?

⁽¹⁾ EYVL L 145, s. 1.

Valitus, jonka Teva Pharma BV ja Teva Pharmaceuticals Europe BV ovat tehneet 23.3.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-140/12, Teva Pharma BV ja Teva Pharmaceuticals Europe BV v. Euroopan lääkevirasto (EMA), 22.1.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-138/15 P)

(2015/C 190/03)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Teva Pharma BV ja Teva Pharmaceuticals Europe BV (edustajat: solicitor G. Morgan, barrister K. Bacon ja solicitor E.S. Mackenzie)

Muut osapuolet: Euroopan lääkevirasto (EMA) ja Euroopan komissio

Vaatimukset

- unionin yleisen tuomioistuimen tuomio on kumottava
- 24.1.2012 päivättyyn kirjeeseen sisältyvä EMA:n päätös, jolla on kieltäydytty hyväksymästä kantajan markkinoille saattamista koskeva lupahakemus, on kumottava
- EMA on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat esittävät valituksensa tueksi yhden perusteen, joka koskee sitä, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen tulkittessaan asetuksen (EY) N:o 141/2000 ⁽¹⁾ 8 artiklaa. Peruste sisältää kolme oikeudellista virhettä koskevaa väitettä. Ensimmäkin valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut väärin asetuksen 8 artiklan 3 kohtaa luettuna yhdessä 8 artiklan 1 kohdan kanssa, kun se ei todennut, että 8 artiklan 3 kohdassa säädetyn poikkeuksen nojalla myyntiluvan saaneelle toiselle vastaavanlaiselle harvinaislääkkeelle ei voida myöntää kaupallista yksinoikeutta, joka on myönnetty ensimmäiselle harvinaislääkkeelle 8 artiklan 1 kohdan nojalla.

Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt arviointivirheen katsoessaan, että sen 8 artiklasta tekemä tulkinta ei laajenna ensimmäisen lääkkeen kaupallista yksinoikeutta.